

A fejsze a fák gyökerére vettetett...

Lectió: Mt 3,1-10

Textus: Mt 3,10

A bibliaolvasás során így olvastuk az Igéből: **„Azokban a napokban...” (Mt 3,1)**. Mit jelent ez? Mely napokban?

„Azokban a napokban jött el Jézus Krisztus, amikor a Heródesek uralma még nem ért véget, amikor a vérengzés emléke még friss, amikor a római sas jelképe fennragyog Jeruzsálem palotáján is. Azokban a napokban jött el, amikor ellenséges katonák csizmái dübörögnek végig Izrael földjén s a pogányok megbecstelenítik Izrael templomának szentségét. Igen, ekkor jött el Júdea pusztájába Keresztelő János.

Jelzés értékű ez. Akkor érkezik a Jézus eljövételéről szóló örömhír, amikor a legszorongatottabb a helyzeted. Amikor úgy érzed, hogy egy tőled idegen uralom már annyira beléd ivódott, hogy nem látsz esélyt a szabadulásra. Mikor úgy tűnik, életed várfokára az ellenség kitűzte a maga címerét. Mikor úgy látszik, hogy te nem vagy már rég a „magad ura”, mert egész életed verejtéke, annak minden haszna a másé lett. Úgy látod te is, egy kisebbségi sorsban levő nép tagjaként, mint egykor Izrael fiai, hogy hiábavaló a vágy, a sóhaj a szabadulásra, a függetlenségre, a magunk életének kezünkbe vételére. Nincs esély reá. Ekkor érkezik meg a Krisztus jövételéről szóló örömhír.” (Visky János).

Ki az, aki tudósít erről? Keresztelő János. Ezt olvassuk róla Lukács evangéliumában: **„Monda pedig néki az angyal: Ne félj Zakariás, mert meghallgattatott a te könyörgésed, és a te feleséged Erzsébet szül neked fiat és nevezed az ő nevét Jánosnak. És lesznek tenéked örömdre és világosságodra és sokan fognak örvendezni az ő születésén.” (Lk 1,13-14).**

Keresztelő János Júdea pusztájában prédikál. Kinek lehet ott prédikálni?! Ki él ott a pusztában, a kövek között? A Holt-tenger sziklás vidékén? A sivatagi pusztaságban? Két embercsoport is: 1. Az esszénusok. Egy vallási csoport, akik meglátták a korabeli egyház vallási romlottságát és kivonultak belőle a Holt-tenger mellé.

2. A másik embercsoport a zelóták, akik harc útján akarták elérni a szabadságot.

Keresztelő János nem tartozott sem az esszénusokhoz, akik a romlott egyházból kivonultak, sem a politikai szélsőségesekhez, a zelótákhoz, de nekik is hirdette: „**Térjete meg, mert elközelített a mennyeknek országa!**” (Mt 3,2). Térjete meg – vagyis változtassátok meg gondolkozásmódotokat, ne önmagatokban bízzatok, hogy a törvényt betöltitek, hanem lássátok meg bűnös valótokat, öldököljétek meg az óembert és fogadjátok be az Úr Jézust, aki már közeledik hozzátok. Magyarul: tartsátok bünbánatot és a bűnbocsánat elnyerése után éljete az Isten dicsőségére Jézus Krisztus által. Mert bele lehet születni a vallásba, de az nem ér szinte semmit megtérés nélkül. Hiába mondják a zsidók is, hogy Ábrahám az atyjuk, ha nem gyakorolnak bünbánatot és nem alázzák meg magukat Isten előtt.

Te is hiába mondod, hogy református vagy, ha nem látszik meg életeden! Ha nem gyakorolsz bünbánatot és nem készíted szíved az Úr Jézus fogadására.

Ezért mondja Keresztelő János, - Ézsaiás prófétát idézve - az akkori zsidóknak és a ma élő embereknek: „**Készítsétek az Úrnak útját, és egyengessétek meg az Ő ösvényeit.**” (Mt 3,3). Az Úr útját készíteni csak alázatosan lehet. Utat egyengetni csak alázattal és bünbánattal lehet.

Amikor a császár, vagy király valahova ment, emberek sokasága tette egyenletessé az utat előtte, hogy sima legyen.

Mi hogyan tudjuk az Úr Jézus útját egyengetni? Azt mondja az Írás, hogy minden völgy felemelkedjék és minden halom alászálljon és legyen az egyenetlen egyenessé...Vagyis fájdalmain és betegségeink mélységéből, völgyeiből, a félhomályból emelkedjünk fel imádatl az Isten fényességébe. Bünbánattal kérjük Szent Lélek Istenünk erejét, hogy a nehéz élethelyzetekben is legyen békességünk és örömünk Ő benne. A hegy alá kell, hogy szálljon, vagyis a gögös, a magát nagyra tartó ember meg kell, hogy alázkodjon és el kell, hogy ismerje, hogy Ő az Úr. Valahogy így lehet készíteni az Úr útját mindenek előtt a családban, aztán a világban. Ezt azonban csak bünbánattal lehet tenni.

Erre hív Keresztelő János is: Térjete meg...Ezt kell megalkuvás nélkül hirdetni. Éppen úgy, mint Illés is, aki nem félt a felsőbbiségtől és nem az emberek véleményére adott, hanem Isten volt a legfontosabb a számára. Keresztelő János is érthetően megmondta a farizeusoknak és a szaduceusoknak: **Mérges kígyóknak fajzatai! Kicsoda intett meg titeket, hogy Istennek elkövetkezendő haragjától megmeneküljete?** (Mt 3,7). Ugyanis, ha nem az Úr Jézussal vagyunk, akkor a másik táborban a helyünk. A sátán foglalja el Jézus helyett a szívünket. Ezért mondja Keresztelő János is: Mérges kígyók fajzatai! Az eredeti szövegben: Sátánfajzatok! Ha nem a Jézuséi vagyunk, akkor

a Sátáné! Gondolkoztál-e már ezen? Te melyik táborban vagy? Nem kellene neked is megtérned?!

Az Ige ellentmondást nem tűrő módon ma is éppen úgy csen, mint egykoron: **„Teremjete hát megtéréshez illő gyümölcsöket!” (Mt 3,8).**

Magyarul: nem elég csak hangoztatni, hogy én református vagyok! Nem elég csak templomba járni! Nem elég csak Bibliát olvasni! Ennek, vagyis annak, hogy megtértél, hogy Krisztussal jársz, meg kell, hogy látszódjon az életeden. Keresztyén életünknek gyümölcse kell, hogy legyen! Meg kell teremnünk a Lélek gyümölcseit. **„A Lélek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívdesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség.” (Gal 5,22).** Addig ugyanis, míg ezek nincsenek jelen az életünkben, nem Lélek, hanem test szerint élünk. **„A testnek cselekedetei pedig nyilvánvalók, melyek ezek: házasságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás, bálványimádás, varázslás, ellenségeskedések, versengések, gyűlölködések, harag, patvarkodások, visszavonások, pártütések, irigységek, gyilkosságok, részegségek, tobzódások, és ezekhez hasonlók, melyekről előre mondom néktek, amiképpen már ezelőtt mondtam, hogy akik ilyeneket cselekesznek, Isten országának örökösei nem lesznek.” (Gal 5,20-21).**

Nos Testvérem, milyen fa vagy te? Mert ugye hallottad, hogy **„a fejsze immár a fák gyökerére vettetett. Azért minden fa, amely jó gyümölcsöt nem terem, kivágattatik és tűzre vettetik.” (Mt 3,10).** Bizonyosan könnyű lesz eldöntened a fentiek fényében, hogy jó, vagy rossz gyümölcsöt termő fa vagy. Mert a test gyümölcsei mind utálatos gyümölcsök az Úr előtt. Ha ilyen gyümölcseid vannak, kivágattatásra és megégettetésre jutsz. De még mindig van lehetőséged a megtérésre, az Úrhoz való fordulásra. Ma éppen neked szól az Ige! Ismerd fel eddigi elrontott, rossz gyümölcsöket termő életed hasztalanságát és ragadd meg a kegyelmet, melyet Isten felkínál mindenkinek, aki alázattal és bűnbánattal fordul felé. Maga Jézus Krisztus mondta: **Aki hozzám jó, semmiképpen ki nem vetem.** Ő az olyanokért jött, mint te. Az elveszettekért, a Sátán által kisémmizettekért, hogy ha hiszel Benne örök életed legyen.

Egy misszionárius mondta el a következő esetet, amely egy istentisztelet alkalmával történt:

Az igehirdetés alatt fölemelkedett egy öreg indián főnök, előrement, és tomahawkját (csatabárdját) a misszionárius lába elé tette:

- Indiánfőnk adni tomahawkját Jézus Krisztusnak – mondta, és ismét leült.

A misszionárius tovább prédikált Isten szeretetéről a Jézus Krisztusban, Fia odaajándékozásáról, akit elküldött számunkra, és aki most szent igényt támaszt az életünkre. Ismét fölkel az öreg főnök és előrement. Levette a takarót a válláról és a következő szavakkal tette le az igehirdető lábához:

- Indián főnök adni takaróját Jézus Krisztusnak.

Megint visszament a helyére.

A prédikátor tovább beszélt Isten Jézusban kinyilatkoztatott szeretetéről: hogyan fosztotta meg Isten az eget legdrágább ajándékától és hogyan küldte Jézust a világba, hogy minket, elveszett embereket megváltson és hogy magát odaadja értünk. Ekkor az öreg főnök elhagyta a gyülekezeti helyiséget. Hamarosan visszatért a lovával, amelyet előzőleg a gyülekezeti sátor előtt megkötött. Ismét előrement a sátorban. Rátékingtett a misszionáriusra és azt mondta:

- Indián főnök adni a lovát Jézus Krisztusnak.

Most már mindenét odaadta, amije csak volt.

Amikor most az igehirdető arról az Istenről beszélt, aki nem kímélte saját Fiát, hanem odaadta Őt mindnyájunkért, sürgetőleg hallgatói szeme elé állította, hogy Jézus egész életünket magának akarja. Ez az üzenet mélyen behatolt az indiánok szívébe. Végül az öreg utoljára emelkedett föl. Reszkető térdekkal és bizonytalan lépésekkel ment előre. Félő tisztelettel térdelt le a misszionárius előtt, miközben könnye végigfolyt bronzszínű arcán. Remegő ajakkal szólt:

- Indián főnök adni magát Jézus Krisztusnak...

(Vetés és Aratás c. folyóiratból)

Most még van ehetőséged megragadni a kegyelmet! Most még van idő a megtérésre! Add te is át magadat teljesen Neki! Ne odázd el! Ragadd meg ezt a drága alkalmat, mert lehet, hogy holnap már késő. De akkor végképpen késő lesz, amikor Jézus visszajön. Akkor lesz az ítélet! S ebben az ítéletben csak az állhat meg, aki itt e földön Vele járt és jó, **megtéréshez illő gyümölcsöket** termett.

Énekeljük hát imádkozva: *Új szívet adj, Uram énnekem...*(475. dics.)

Ámen.

Biharszentjános, 2011.12.11.

Csomay Árpád